

SOCIAL- MEDICINSK LITTERATUR

Svenska sjukhusföreningens årsbok 1960.

Meijels, Halmstad 1961

Svenska sjukhusföreningen är, jag ville gärna ha sagt som bekant men kan det tyvärr inte, en sammanslutning för *alla* dem, som har intresse för sjukhusfrågor och därmed också för sjukvårdsfrågor i vidare bemärkelse.

Med större anslutning icke minst från läkarhåll borde denna, såvitt jag förstår, utmärkta och sant berättigade förening kunna bli än mera livaktig och slagkraftig, en faktor att verkligen räkna med.

Det kan också vara värt att nämna, att föreningens nuvarande ordförande är medicinalstyrelsens chef, generaldirektör Arthur Engel.

För den i dag relativt blygsamma summan tio kronor blir man medlem och får då "på köpet" föreningens hittills för vart år allt prisvärdare årsbok. Även årets bok är av sådan klass, att jag vågar stå för det jag nu rekommenderat.

Likt tidigare årsböcker innehåller denna främst föredrag och inlägg från föreningens möten, men

också "fristående matnyttiga" artiklar. Icke minst den sistnämnda gruppen har under senare år ökat i omfång och värde.

Som sig bör inleder föreningens ordförande och redogör för "1958 års cp-utrednings plan för vård och undervisning av barn med cerebralt pares". Avslutningsvis framhåller Engel vikten av att få till stånd en organiserad cp-profylax.

I anslutning till ett innehållsrikt estradsamtal om "Sjukhusens kostnadsredovisning" skriver dr merc. Asztély aktuellt om "Ekonomiska synpunkter vid investeringsavgöranden inom sjukvården".

Ett referat från föreningens höstmöte av det lika betydelsefulla som brännande ämnet "Sjukhusens ledning — kompetens och arbetsformer" ger många intressanta aspekter och i lättlästa, innehållsrika och pigögda reseberättelser skriver överläkarna Gerdt Wretmark om "Utvecklingslinjer i engelsk mentalsjukvård" och C. O. Oldfelt om "Internationella sjukhusföreningens studier i september 1960".

Från vårt östra grannland informerar generaldirektör N. Pesonen om "Organisationen av sjukhusväsendet i Finland" och förvaltningsdirektör V. Jussari om "Nybyggnaderna vid universitetssjukhuset i Åbo".

Som ytterligare belägg för innehållets mångsidighet vill jag nämna professor Gunnar Lindgrens översiktliga artikel "Socialmedicin. Ett nytt undervisningsämne och en ny sjukhusdisciplin", vilken artikel i sin tur "inramas" av ett antal arkitekters läsvärda bidrag.

Helge Lublin

kaffekokningen. Även om en sådan person kanske skulle klara att klistra påsar några timmar om dagen skulle det vittna om bristande hänsyn mot individen om man sökte tillvarata varje sådan liten rest av arbetsförmåga utan noggrann prövning av de psykologiska skälen för och emot ifrågavarande arbete.

En annan stor grupp av dem som förtidspensionerats på psykiatrisk indikation är som tidigare nämnts de presenila insufficienserna. Man kan uppfatta dem som mer vulnerabla individer, som faller i ytterområdet av en normalfördelning där den "normala" pensionsåldern kanske håller sig kring de 65 åren. De är helt enkelt utslitna lite i förtid och det finns inte direkt någon an-

ledning att hoppas på effekt av rehabiliterande åtgärder. Sådana åtgärder har i stället sin stora betydelse när det gäller unga individer (1). Cronholm och Swensson som undersökt ett arbetsvårdsklientel har en åldersfördelning som helt avviker från vår med tyngdpunkten förlagd till de yngre mannaåren.

LITTERATUR:

1. Cronholm, B., Swensson, A.: Svenska Läkartidn. 1958:55:2033.
2. Harris, R.: J. Amer. Geriat. Soc. 1960:8:86.
3. Jansson, B., Morgan, U.: Under publicering.
4. McMahan, C. A., Ford, T. R.: J. Geront. 1955:10:212.
5. Sjögren, H.: Nord. med. 1956:56:35:1231.
6. Tyhurst, J. S., Salk, L., Kennedy, M.: Am. J. Publ. Health, 1957:47:1434.